

Startdocument voor een deelvisie in de PGH

Dit document is bedoeld om visie te helpen ontwikkelen op met name één belangrijk punt: eenheid in verscheidenheid. We gaan over deze deelvisie praten. Zo willen we komen tot een gedeelde visie van de Protestantse Gemeente Harderwijk (PGH). Als de gezamenlijke visie zo vorm krijgt, schept dat helderheid en verbindt. We doen het als PGH, zodat de kerkenraden en het Fonteinwerk niet op dit punt zelf aan de slag hoeven.

Uit 'bouwen in vertrouwen' (te vinden op website PGH)

***We vormen een veelkleurige geloofsgemeenschap, een eenheid in verscheidenheid,** waarbinnen we samen optrekken met waardering voor elkaars opvattingen, met respect voor en ruimtegevend aan de verschillende geloofsuitingen en met begrip voor de uiteenlopende karakters van diensten en vieringen. We zoeken steeds naar een balans tussen de waarde van de traditie en het openstaan voor vernieuwing. We zijn immers als gemeenschap van verschillende mensen op weg naar Gods Koninkrijk. Vergelijk ons maar met een brede rivier die bestaat uit verschillende stromingen, wat sneller in het midden, wat trager langs de oever en zo nu en dan een stroomversnelling. Door allerlei invloeden, natuurlijk of kunstmatig, gewenst of ongewenst, wijzigt zich soms een deel van de loop van de rivier, maar uiteindelijk komt de rivier uit bij de zee.*

We omarmen allemaal dit kleurrijk- zijn van onze gemeente, en we gunnen ieder zijn eigen beleving en ruimte daarvoor in de eredienst. Tegelijk zijn we één gemeente, waarin de kleuren ergens een gezamenlijke kleur delen. Echter, dat is de afgelopen jaren allesbehalve zonder spanningen gegaan.

Daarnaast heeft het visiedocument Bouwen en vertrouwen t.z.t. ook vernieuwing nodig. We vinden deze visie in hoofdlijnen passend en goed geformuleerd, en kunnen we aanhouden voor nog eens 4 jaren. Het probleem is dat de visie niet genoeg ingebed is in de gemeente, met name wat betreft het punt 'eenheid in verscheidenheid'.

De gesprekken die gevoerd worden, kunnen de bestaande visie aanscherpen. Vanuit een aangescherpte visie kan opnieuw nagedacht worden over wat we nodig hebben aan ruimte/gebouwen, doelen, werknemers, vrijwilligers.

Nu beschrijven we de visie op eenheid in verscheidenheid in drie delen: verleden, heden en toekomst.

Visie op het verleden

Spanningen binnen de PGH ontstaan vooral omdat we niet hetzelfde denken over eenheid-in-verscheidenheid. De één wil duidelijk meer samen dan de ander. Met name tussen Fonteinwerk (FW) en Plantagekerkwijken (PLK) is er verschil. Maar ook tussen de Plantagekerkwijken is er verschil van beleving. En dat geeft wrijving. De Regenboog lijkt wat op afstand gekomen. Over dit en ander verdriet uit het verleden, met name over gebouwen, en het ontstaan van het Fonteinwerk is gesprek ingezet door de Werkgroep Verleden Heden Toekomst (VHT) en er wordt momenteel doorgepraat waar nodig. Gesprek kan nog lang nodig blijven en kan altijd gevraagd worden. Communicatie over gebruik van de Plantagekerk wordt nu goed opgepakt. Er is openheid om over de inhoud te praten.

Visie in het heden

Onze eenheid is herkenbaar in een gedeelde opdracht en een gedeeld verlangen. De gedeelde opdracht is om een inspirerende geloofsgemeenschap te zijn, gevormd door de Geest, waarin Christus centraal staat, en die gericht is op een relatie met God en met elkaar. Een opdracht om te zoeken naar de betekenis van het evangelie in deze tijd, waarbij onderling pastoraat en naastenliefde hoog in het vaandel staat (zie visie Bouwen in vertrouwen). We zijn geroepen, geraakt, en geïnspireerd om God te vertrouwen en Jezus te volgen, in zijn trouw, liefde, vrede, veiligheid, verbondenheid, solidariteit en zorg voor de schepping.

Deze opdracht ontspringt aan de kern van onze gemeente: ons geloof en vertrouwen in God door Jezus Christus, in welke beleving dan ook. Hierin ligt onze diepste eenheid. Het gedeelde vlak in het PGH-diagram staat voor deze kern.

Uit deze opdracht vloeit een gedeeld verlangen voort om een geloofsgemeenschap te zijn, waarin onze protestantse geloofskleur herkenbaar is. Dat protestantse wil zeggen, dat het de gemeenschap is die zich geroepen ervaart tot bepaalde vormen, waaruit we vervolgens beleid formuleren. Allereerst in vieringen waarin het verkondigen en delen van Gods Woord en het geïnspireerd worden door Jezus en zijn betekenis centraal staat, door Bijbel, uitleg, zingen, bidden en zegen. Even belangrijk is de onderlinge ontmoeting, de organisatie en onze missie binnen en buiten de kerk. In ons karakter zijn we liturgisch divers, ethisch ruimdenkend, pastoraal present, evangeliserend naar buiten, zorgend voor de schepping, en diakonaal gericht op het ondersteunen van anderen.

Binnen dit gedeelde verlangen is ruimte voor:

- verschillende vormen van beleving,
- verschillende generaties,
- belijden, vragen en twijfels rond geloof.

De erediensten zijn onderscheiden in vier hoofdkleuren:

- de traditionele, belijdende vieringen van de Morgenwijk
- de liturgisch- oecumenische vieringen van de Poorten
- de evangelisch- charismatische vieringen van het Fonteinwerk
- de veelkleurige vieringen van de Regenboog

Eenheid betekent geen uniformiteit. Het overzicht aan verschillen, ook zichtbaar in het diagram, maakt duidelijk hoe groot de afstand kan zijn tussen mensen en groepen binnen het gedeelde verlangen van gemeente zijn. Wie alle mogelijkheden in één wekelijks moment samen wil brengen, heeft knappe verlangens. Sterker nog, er is waarschijnlijk niemand die dit wekelijks wil. **Onder een sterk eenheidsverlangen zit vaak een zoeken naar thuisgevoel. Dat zoeken naar thuis gevoel is belangrijk. Het is ook enorm versterkt door de fusie, waarin velen hun veilige thuis zagen veranderen. Maar een zoeken naar een thuis moet niet verward worden met uniformiteit: alles hetzelfde hebben. Een thuisgevoel mag samengaan met diversiteit en interesse in elkaar. Het is daarbij ook de vraag waarom de wijken zijn ingedeeld naar postcodegebied, en niet naar liturgische voorkeur, zoals bij het Fonteinwerk.**

De krachten die een uitdaging vormen binnen dit concept van eenheid in verscheidenheid zijn de volgende:

- Er is bij een aantal mensen in de Plantagewijken een verlangen naar méér samen te doen met het Fonteinwerk (FW), terwijl dit verlangen bij het FW minder is. De uitdaging is te ontdekken op welke vlakken we werkelijk samen willen werken en welke niet.
- Er is bij een aantal mensen in de Plantagekerkwijken een verlangen naar organisatorische eenheid, bijvoorbeeld dezelfde collectes, dezelfde financiële structuren, met name bij Fonteinwerk en wijken. Het zijn creatieve organisatorische oplossingen bedoeld om samen kerk te kunnen zijn. Is organisatorische eenheid belangrijk voor de ervaring van eenheid?
- in de Poorten en de Morgenwijk is er een natuurlijk proces van naar elkaar toegroeien vanwege de gezamenlijke ochtenddienst. De uitdaging is te ontdekken, in hoeverre ze de eigen traditie willen behouden.
- Er lijkt afstand te zijn ontstaan tussen de Regenboog en de PLK wijken.

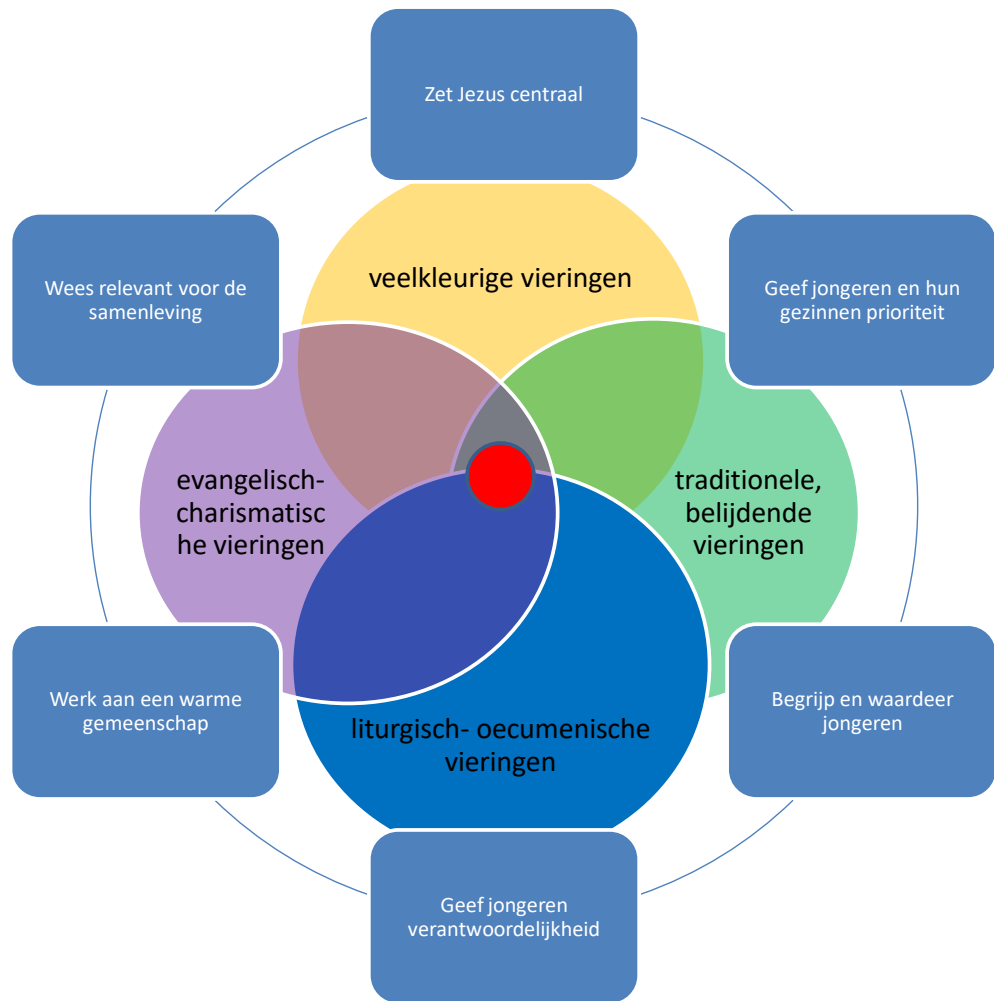
Er is maar één manier om deze zaken te ontdekken, dat is door met elkaar samen hiervoor te bidden, erover te praten en af te stemmen.

Visie voor de toekomst

Onze gemeenschappelijke kern, opdracht en verlangen, leidt niet tot een status quo. De gemeente blijft ontwikkelen en veranderen. We mogen daarbij beseffen wat een rijkdom de eenheid in verscheidenheid is. We hebben vier liturgische richtingen met een eigen kleur. In onze eenheid zijn we geen eenheidsworst: er valt wat te kiezen, en er valt wat te delen en te ontdekken. Waar vormen, taal en belevingen verschillen is veelkleurigheid een uitdaging, waarvan geleerd kan worden. Dit willen we voor toekomstige generaties bewaren. En daar ligt een uitdaging: de toekomst van de gemeente. En hoewel de beleving van 'eenheid in verscheidenheid' nog steeds wel spanning kan opleveren, lijkt ons de eerste en belangrijkste uitdaging kerk te zijn met en voor onze toekomstige generaties. We hoeven niemand te vertellen dat het voortbestaan van onze gemeente überhaupt op het spel staat. Daarom willen we ook hier handvatten aanbieden, voor onze kerk in éénheid én verscheidenheid. Zes punten die inspirerend zijn en waarvan we kunnen leren met oog op toekomstige generaties:

1. Zet Jezus centraal
2. Geef jongeren en hun gezinnen prioriteit
3. Werk aan een warme gemeenschap
4. Begrijp en waardeer jongeren
5. Geef jongeren verantwoordelijkheid
6. Wees relevant voor de samenleving

Kerken die groeien blijken deze zes punten gemeenschappelijk te hebben. Het gaat niet om een toverformule, maar om 6 handvatten om de uitdaging te vormen voor nieuw beleid. Zes punten voor een kerk van de toekomst, in eenheid en verscheidenheid van kerkkleur:

De 6 impulsen van Growing Young voor de vier liturgische richtingen in de PGH. De overlap in de vier kleuren is de eenheid in onze gemeente, zoals verwoord in het cursieve deel bij de inleiding.

Vragen voor gesprek

Met deze vragen geven we in stelling vorm gelijk een voorzet voor verdere visie:

1. Belangrijk voor ons kerkzijn is dat ieder een thuisgevoel kan hebben. Belangrijk voor een goede sfeer is genoeg positief gesprek en samenhang of harmonie. Ieder negatief praten over anderen en ieder conflict is zeer schadelijk voor ons gedeeld verlangen en onze gedeelde opdracht. Als je iemand negatief hoort praten over een ander, durf je te vragen: heb je zelf al gepraat mét diegene? Cynisme over de toekomst is verleidelijk, maar de dood in de pot om vooruit te kunnen kijken. Als u dit merkt, hoe kunt u zelf zulke gesprekken een positieve wending geven?
2. We zijn één in verscheidenheid. Eenheid betekent geen uniformiteit. Dat betekent dat de wijken en het fonteinwerk verschillen en op punten samenwerken. De meeste onduidelijkheid is er over het Fonteinwerk. Momenteel doen wijken en het Fonteinwerk het volgende samen: startzondag, diakonie, jeugdraad, kerkbalans, Algemene Kerkenraad, koffiedrinken; daarnaast worden geloofsactiviteiten wederzijds gecommuniceerd. Naar onze mening is dit prima zo. Deelt u deze mening? Zo nee, hoe ziet uw wens er uit?
3. We vieren de eredienst in 4 liturgische vormen. Wat ons betreft is deze vierkleurigheid een rijkdom. Ervaart u dat ook zo? De Poorten en Morgenwijk groeien door de gezamenlijke ochtenddienst naar elkaar toe, tegelijk zijn er kleurliefhebbers die een stuk eigen kleur missen. Zou het helpen als Poorten en Morgenwijk periodiek een liturgie aan te bieden die hun eigen kleur, eigen vorm en karakter sterker benadrukt?
4. We geven ruimte aan vier kleuren liturgie. Mogelijk helpt het om de wijkindeling zo veel mogelijk te veranderen naar voorkeurwijk op basis van de liturgische kleur i.p.v. postcodegebied. Dan kan een ieder kiezen voor zijn/haar eigen voorkeurwijk. Wat vindt u hiervan, en welke voor- en nadelen ziet u?
5. We willen graag kerk zijn met oud en jong samen. De laatste jaren is er veel energie uitgegaan naar de fusie en de onrust en pijn die dat met zich meebrengt. Ons inziens is het gesprek tussen generaties daardoor op de achtergrond geraakt. Hoe kunnen we samen het gesprek tussen generaties weer oppakken? Welke rol ziet u voor zichzelf?
6. Bent u het er mee eens dat de allergrootste uitdaging de kerk van de toekomst is, en het betrekken van jongere generaties? Waarin blijkt dat we nu al bezig zijn met de zes handvatten die genoemd worden voor een kerk van de toekomst (zie het diagram)? Waar zijn we goed bezig, en waar hebben we impulsen nodig?